

Членъ 4, Негово Им. Величество Султанъ—а да идва винаги да ся вѣнчава като царь на Българи-тъ въ единъ отъ стары-тъ столицы на Българското царство, коя-то ще ся упредѣли отъ народно-то събраніе.

Членъ 5, Царство-то да ся управлява отъ единъ царски намѣстникъ, християнинъ, избранъ отъ народно-то представителство и припознатъ отъ Султана.

Членъ 6, Царскій-а тосъ намѣстникъ да бѫди сълѣдъ Негово Вел. Султана, глава на държава-та, на управление-то, и на испълнителна-та сила, върховенъ началникъ на българска-та войска и испълнител на правосѫдие-то.

Членъ 7, Царскій-а намѣстникъ да управлява царство-то съ помошъ-тѫ на единъ съвѣтъ, на който членовы-тъ да бѫдѫтъ исклучително Българи, избрани отъ народно-то представителство. — Членовы-тъ на тосъ съвѣтъ да раздѣлѫтъ властъ-тѫ помѣжду си и сѣкій отъ тѣхъ да бѫди началникъ на едно одѣленіе; да имѣтъ право-то на първоначинаніе (*initiative*) за изработваніе-то на предначъртенія-та (проектытъ) за законы и на предначъртенія-та за бюджета на държава-та, които предначъртанія, сълѣдъ удобреніето на народното представителство, да ся поднасятъ на високото подтвържденіе на царскія намѣстникъ; да бѫдѫтъ подъ взаимнѣ отговорностъ за дѣла-та си, и заради това никое рѣшеніе на царскія намѣстникъ нещѣ има законнѣ силѣ ако не бѫди подписано и отъ членовы-тъ на съвѣта

Членъ 8, Народното представителство да сѫ състави отъ едно упредѣленно число членовы, които да представляватъ сички-тъ Български населенія; Тѣ да ся избиратъ отъ народа по вишегласие спорѣдъ особенъ единъ избирателенъ законъ, безъ най малко-то намѣсваніе отъ странжтѣ на правителството.

„Организация и надлѣжности на събраніе-то.

а) Врѣме-то за свикваніе-то му, както и траеніе-то на годишни-та му рѣдовни засѣданія да ся опредѣли отъ закона;

Въ случай нужды, то да ся свика и на извѣн-рѣдно засѣданіе. Правителство-то да извѣстява свик-